Ministerie van Justitie en Veiligheid

Aan de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid
Aan de Minister van Justitie en Veiligheid

Cluster secretaris-generaal
Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Straf- en Sanctierecht

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/jenv

nota

Nota naar aanleiding van het verslag en nota van wijziging – eerste aanvullingswet nieuw Wetboek van Strafvordering

Datum
10 september 2026

Projectnaam
nieuw Wetboek van Strafvordering

Onze referentie
8022913

Afstemming met
DGOPV, DFEZ, DGSenB, DGRR

Bijlage(n)
3

1. Aanleiding

Op 24 maart 2026 heeft u beide de **eerste aanvullingswet** van het nieuwe Wetboek van Strafvordering ingediend bij de Tweede Kamer. Deze wet strekt ertoe noodzakelijke wijzigingen en aanvullingen aan te brengen in de teksten van de twee vaststellingswetten van het nieuwe wetboek. Deze vaststellingswetten bevatten de nieuwe Boeken 1 tot en met 8 en zijn in maart van dit jaar in het Staatsblad gepubliceerd. De vaste commissie voor Justitie en Veiligheid heeft over het wetsvoorstel van de eerste aanvullingswet op 25 juni 2026 het verslag vastgesteld. Bij de voorbereiding heeft de commissie zich, net als bij de eerste vaststellingswet, laten ondersteunen door vier universiteiten. Deze universiteiten hebben in samenwerking een rapportage opgesteld over de eerste aanvullingswet. De vaste commissie heeft vervolgens met gebruikmaking van deze rapportage het verslag uitgebracht. De rapporteurs van de Tweede Kamer (Ellian en Mutluer) hebben de meeste vragen uit de rapportage overgenomen in het verslag. Daarnaast hebben de fracties aanvullende vragen gesteld. De vragen uit het verslag zijn in de nota in lijn met de memorie van toelichting beantwoord. Dit heeft niet geleid tot inhoudelijke koerswijzigingen. Op een aantal punten geven de vragen aanleiding om via een nota van wijziging (technische) wijzigingen door te voeren in het wetsvoorstel.

De eerste aanvullingswet bevat een achttal grotere onderwerpen en enkele kleinere onderwerpen. Het verslag behandelt een groot aantal onderwerpen uit het voorstel. Veel van die onderwerpen hebben te maken met **opsporing**. In lijn met de portefeuilleverdeling zoals die tussen u beide bestaat (SJenV eerste ondertekenaar nieuw wetboek, MJenV tweede ondertekenaar nieuw wetboek), en waarmee u beide heeft ingestemd bij het indienen van het nader rapport, geldt de volgende verdeling:

SJenV: implementatie en uitvoeringsconsequenties (vragen 1 t/m 3), algemene vragen over het wetgevingsprogramma (vragen 4, 165, 166, 190 en 202), (bijzondere) voorwaarden en het toezicht daarop (vragen 136 t/m 152), vormgeving van vernietigen van gegevens als strafrechtelijke maatregel (vragen 153 t/m 164), verstrekken niet-strafbare gegevens (vragen 185 t/m 189), strafvorderlijk legaliteitsbeginsel (vraag 191) en slachtoffers (vragen 200 en 201).

MJenV: procesafspraken (vragen 6 t/m 58, 169 en 192 t/m 199), strafvorderlijke gegevensverwerking (vragen 59 t/m 74), bevoegdheden met betrekking tot het lichaam (vragen 62 en 75 t/m 92), buitengerechtelijke afdoening (vragen 93 t/m

Cluster secretaris-generaal
Directie Wetgeving en Juridische Zaken
Straf- en Sanctierecht

Datum
10 september 2026

Onze referentie
8022913

129), deskundigenregeling (vragen 130 t/m 132), strafvordering op zee en in de lucht (vragen 133 t/m 135), bewaren sporendragers (vragen 170 t/m 177), inloggen met rechtmatig verkregen gegevens (vragen 178 t/m 184), actoren in de opsporing (vragen 167 en 168) en voorlopige hechtenis (vraag 5).

2. Geadviseerd besluit

Instemmen met de nota naar aanleiding van het verslag en de nota van wijziging en verzending daarvan aan de Tweede Kamer.

3. Kernpunten

Inbreng voor het verslag is geleverd door de fracties van D66, VVD, PRO, CDA, BBB, Groep Markuszower en door de rapporteurs Ellian en Mutluer. In het verslag zijn in totaal 202 vragen gesteld over het wetsvoorstel. In paragraaf 4.1 van deze beslisnota wordt een samenvatting gegeven van de onderwerpen waarover in het verslag de meeste vragen zijn gesteld.

In de nota naar aanleiding van het verslag zijn de vragen in lijn met de memorie van toelichting beantwoord. In het algemeen zorgt de beantwoording van deze vragen voor een nadere toelichting op de voorgestelde wijzigingen, zonder dat dit heeft geleid tot inhoudelijke koerswijzigingen. Wel geeft een aantal vragen aanleiding tot enkele wijzigingen of aanvullingen in de eerste aanvullingswet. Deze wijzigingen zijn opgenomen in de bijgevoegde nota van wijziging (zie ook paragraaf 4.2 van deze beslisnota).

Ook de vormgeving van de nota naar aanleiding van het verslag verdient aandacht. Daarbij is dezelfde werkwijze gehanteerd als bij de nota's naar aanleiding van de verslagen bij de vaststellingswetten. Het verslag van de vaste commissie is integraal en *cursief* opgenomen. De vragen zijn in de nota voorzien van (opeenvolgende) nummers. Direct onder een cursief opgenomen vraag wordt het antwoord op die vraag gegeven. Ook de antwoorden zijn genummerd. Deze nummering is nodig om op een gemakkelijke manier naar elders in de nota gegeven antwoorden te verwijzen. Door deze aanpak wordt onnodige herhaling voorkomen.

4. Toelichting

4.1. Onderwerpen in het verslag

In deze paragraaf wordt, in de volgorde van het verslag, een samenvatting gegeven van de onderwerpen waarover in het verslag de meeste vragen zijn gesteld. Dit betreft de onderwerpen a. procesafspraken, b. strafvorderlijke gegevensverwerking, c. bevoegdheden met betrekking tot het lichaam, d. buitengerechtelijke afdoening en e. (bijzondere) voorwaarden en het toezicht daarop.

a. Procesafspraken (minister) (vragen 6 t/m 58, 169 en 192 t/m 199)

In het verslag gaat veel aandacht uit naar de beoogde wettelijke regeling van procesafspraken. Meerdere fracties steunen de keuze om in het nieuwe wetboek een specifieke regeling te treffen waarin praktische en principiële vragen rondom procesafspraken worden beantwoord. Veel vragen hebben betrekking op het toepassingsbereik van procesafspraken. Zo is gevraagd of procesafspraken zijn bedoeld als instrument om in bijzondere zaken maatwerk te leveren of als standaard afdoeningsmodaliteit die op grote schaal kan worden ingezet om het

Cluster secretaris-generaal
Directie Wetgeving en Juridische Zaken
Straf- en Sanctierecht

Datum
10 september 2026

Onze referentie
8022913

strafrechtelijk apparaat te ontlasten. Ook zijn vragen gesteld over de keuze voor bepaalde voorwaarden waaronder of begrenzingen waarbinnen procesafspraken kunnen worden gemaakt en toegelaten. Ook zijn vragen gesteld over de rol van de rechter bij de beoordeling van procesafspraken en de wijze waarop de externe openbaarheid wordt gewaarborgd.

In reactie hierop is aangegeven dat wordt verwacht dat alleen procesafspraken zullen worden gemaakt als de bijzonderheden van de zaak daartoe aanleiding geven. De voorgestelde wettelijke regeling geeft richting door te bepalen dat naarmate de gemaakte afspraken méér bijdragen aan een doeltreffende en spoedige berechting, een hogere strafkorting gerechtvaardigd is. Daarom is het maken van procesafspraken vooral aantrekkelijk in strafzaken waarin met die afspraken een substantieel proceseconomisch voordeel te behalen is, zoals in complexe of omvangrijke zaken. Ten aanzien van de rol van de rechter en de externe openbaarheid is benadrukt dat in zaken waarin procesafspraken zijn gemaakt de bestaande wettelijke kaders voor de berechting van toepassing zijn. Dit brengt mee dat procesafspraken op een openbare terechtzitting worden besproken en dat de rechter zijn eigen verantwoordelijkheid behoudt voor de behandeling en beoordeling van de strafzaak, en daarmee dat hij beslissingen kan nemen die afwijken van de procesafspraken die de officier van justitie en de verdachte hebben gemaakt. Verder is in de beantwoording van gestelde vragen onder meer aandacht besteed aan de doelstellingen die met de regeling van procesafspraken worden nagestreefd, de keuze voor de voorwaarde dat de verdachte die procesafspraken maakt de tenlastegelegde feiten niet mag betwisten (in plaats van het vereisen van een schulderkenning), de keuze om procesafspraken ten aanzien van zeer ernstige gewelds- en zedenmisdrijven uit te sluiten (in plaats van een ander begrenzingscriterium), de (maximale) 'strafkorting' die een verdachte vanwege gemaakte procesafspraken ten deel kan vallen (maximaal een derde) en de positie van het slachtoffer.

b. Strafvorderlijke gegevensverwerking (minister) (vragen 59 t/m 74)
Door de rapporteurs alsmede door de leden van de fracties van D66, VVD, PRO en Groep Markuszower zijn vragen gesteld over de nu voorgestelde wijzigingen in het licht van de eerder aangekondigde herziening van de Wet politiegegevens (Wpg) en de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg). Eerder is beslist en aan de Kamer gecommuniceerd dat van deze herziening is afgezien omdat voor de realisatie en implementatie daarvan geen financiële middelen beschikbaar zijn (Kamerstukken II 2021/22, 32761, nr. 218). In de kern vragen de genoemde fracties wanneer de beoogde herziening weer wordt opgepakt. Geantwoord is dat bij de eerste aanvullingswet, en hierna bij de tweede aanvullingswet, stappen worden gezet in de nadere regeling van de strafvorderlijke gegevensverwerking. Een volgende stap in de nadere regeling van de strafvorderlijke gegevensverwerking kan worden gezet aan de hand van het advies van de Commissie normering bulkdata. Zo wordt stapsgewijs voorzien in de nadere regeling van de strafvorderlijke gegevensverwerking. Dit laat onverlet dat de herziening van de Wpg en Wjsg (op termijn) nodig blijft. Verder zijn enkele vragen gesteld over de bepalingen over het bewaren en vernietigen van gegevens die zijn vergaard met de uitoefening van bevoegdheden in het opsporingsonderzoek (artikelen 2.1.18 t/m 2.1.20). Die zijn beantwoord in lijn van de memorie van toelichting op deze artikelen.

Cluster secretaris-generaal
Directie Wetgeving en Juridische Zaken
Straf- en Sanctierecht

Datum
10 september 2026

Onze referentie
8022913

c. Bevoegdheden m.b.t. het lichaam (minister) (vragen 62 en 75 t/m 92)
Er zijn verschillende vragen gesteld over de bevoegdheden met betrekking tot het lichaam, die in de eerste aanvullingswet (na een toezegging aan de Tweede Kamer die daarom heeft gevraagd) worden herzien om deze flexibeler en meer toekomstbestendig te maken. Veel vragen hebben betrekking op de gekozen toepassingscriteria voor deze bevoegdheden. In de antwoorden zijn deze keuzes verduidelijkt. Naar aanleiding van vragen daarover is aandacht besteed aan de gevolgen van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaak Comdribus voor de regeling over het verzamelen en verwerken van biometrische gegevens uit foto's en vingerafdrukken (artikel 2.6.9). Ook is aandacht besteed aan het beginsel dat iemand niet hoeft mee te werken aan zijn eigen veroordeling in verhouding tot de bevoegdheid om iemand te verplichten een bepaalde tekst op te schrijven of uit te spreken (artikel 2.6.15).

d. Buitengerechtelijke afdoening (minister) (vragen 93 t/m 129)
In het verslag is gevraagd naar de ontbrekende mogelijkheid om bij strafbeschikking een ontnemingsmaatregel op te leggen, de afdoening van grote fraudezaken met een hoge strafbeschikking en de wenselijkheid van een nadere normering daarvan, het drempelbedrag voor de voorafgaande rechterlijke toetsing van hoge transacties en de positie van slachtoffers en (kwetsbare) verdachten bij buitengerechtelijke afdoening.
In reactie op de vraag over de ontbrekende mogelijkheid bij strafbeschikking een ontnemingsmaatregel op te leggen is uiteengezet dat en waarom terughoudendheid moet worden betracht met het verder uitbreiden van de sancties die in een strafbeschikking kunnen worden opgelegd. Daarbij speelt ook een rol dat binnen en buiten het nieuwe wetboek voldoende andere instrumenten bestaan om (ook buitengerechtelijk) te bewerkstelligen dat misdaad niet loont.

Ten aanzien van de afdoening van complexe financiële zaken met een hoge strafbeschikking is benadrukt dat de hoge transactie en de hoge strafbeschikking naast elkaar bestaansrecht hebben en elkaar kunnen aanvullen. Van belang is dat in gevallen waarin wordt gekozen voor een hoge strafbeschikking de zaak door het instellen van verzet of het indienen van beklag alsnog aan het oordeel van de rechter kan worden onderworpen. Het OM werkt op dit moment aan beleidsregels ten aanzien van de inzet van hoge strafbeschikkingen, waarbij ook wordt bezien of en hoe extra waarborgen kunnen worden ingebouwd. Daarbij kunnen te zijner tijd ook de uitkomsten worden betrokken van een onderzoek dat de procureur-generaal bij de Hoge Raad recent is gestart naar de afdoening van strafbare feiten met een hoge transactie. Tegen deze achtergrond wordt op dit moment geen aanleiding gezien voor het beperken van de wettelijke mogelijkheid om hoge strafbeschikkingen uit te vaardigen dan wel het in dat verband introduceren van een voorafgaande rechterlijke toets.
Bij nota van wijziging is in het wetsvoorstel opgenomen dat bij de transactie steeds – ongeacht de aard van de financiële component(en) – een drempelwaarde van € 200.000 voor rechterlijke toetsing geldt. Daarmee geldt bij de transactie en de ontnemingsschikking dezelfde drempelwaarde voor rechterlijke toetsing. Door deze wijziging wordt een al in het wetsvoorstel gemaakte keuze consistenter uitgewerkt en wordt de in het verslag geconstateerde inconsistentie weggenomen. Tot slot is verduidelijkt dat de bestaande rechtswaarborgen voor de verdachte bij het uitvaardigen van een strafbeschikking in dit wetsvoorstel worden gehandhaafd en verder worden versterkt. De verdachte kan tegen elke strafbeschikking verzet instellen en op die wijze de zaak volledig door de rechter laten beoordelen. Met

het wetsvoorstel versterking rechtsbijstand in het strafproces (dat bij de Tweede Kamer aanhangig is en in de portefeuille van de staatssecretaris valt) wordt wettelijk verankerd dat iedere aangehouden verdachte bij afdoening met een strafbeschikking recht heeft op kosteloze rechtsbijstand en dat een verdachte van een misdrijf op vrije voeten recht heeft op een kosteloos informatief gesprek met een advocaat. Ook de positie van slachtoffers bij afdoening met een strafbeschikking wordt in de praktijk versterkt. Bij alle spreekrechtwaardige feiten gaat voortaan gelden dat het slachtoffer (door aan te geven dat hij van zijn spreekrecht gebruik wil maken) in beginsel kan bewerkstelligen dat de zaak niet met een strafbeschikking wordt afgedaan. In de praktijk wordt gewerkt aan het verder verbeteren van de informatievoorziening aan slachtoffers.

e. (Bijzondere) voorwaarden en het toezicht op de naleving daarvan (staatssecretaris) (vragen 136 t/m 152)
Er zijn verschillende vragen gesteld over de regelingen met betrekking tot (bijzondere) voorwaarden en het toezicht op de naleving daarvan, die met de eerste aanvullingswet zijn gewijzigd met het oog op de herstructurering en uniformering ervan. Naar aanleiding van deze vragen is onder meer de rol van de reclassering en de officier van justitie in het toezicht op de naleving van voorwaarden verduidelijkt en is aandacht besteed aan het aantal schendingen van bijzondere voorwaarden op jaarbasis en de reactie die daarop volgt. Ook is aandacht besteed aan de keuzes die zijn gemaakt met betrekking tot de codificering, herstructurering en uniformering van de (bijzondere) voorwaarden en het toezicht daarop. Tot slot worden, naar aanleiding van een vraag over het houdverbod in artikel 8.11a van de Wet dieren, in de nota van wijziging twee wijzigingen voorgesteld in dat artikel (zie ook paragraaf 4.2 van deze beslisnota).

4.2. Nota van wijziging
Zoals aangegeven, geeft een aantal vragen aanleiding tot enkele wijzigingen of aanvullingen in de eerste aanvullingswet. Die zijn doorgevoerd in de bijgevoegde nota van wijziging.

Bij het onderwerp **buitengerechtelijke afdoening** twee wijzigingen voorgesteld. In het voorgestelde artikel 3.4.5 wordt allereerst geregeld dat bij de transactie – ongeacht de aard van de financiële component(en) – steeds een drempelwaarde van € 200.000 voor rechterlijke toetsing geldt. Daarnaast wordt een lid toegevoegd aan artikel 3.4.5, dat inhoudt dat bij hoge transacties een transactievoorwaarde die ziet op het ontnemen van wederrechtelijk verkregen voordeel als bedoeld in artikel 3.4.6, eerste lid, onderdeel d, alleen kan worden gesteld voor zover de aanvaarding van die voorwaarde geen zelfstandige grond is voor het lager vaststellen van het te betalen bedrag dan het geschatte voordeel. Dit verzekert dat de verdachte via het accepteren van een hoge transactie geen "korting" krijgt op het vastgestelde wederrechtelijk verkregen voordeel.
De wijziging in artikel 4.4.25, tweede lid, verduidelijkt dat deze bepaling ook betrekking heeft op hoge ontnemingsschikkingen.
De wijziging in artikel 4.1.2, tweede lid, zorgt ervoor dat in voorkomende gevallen ook de in de procesinleiding opgenomen **procesafspraken** moeten worden vertaald. De wijziging in artikel 1.1.19 ziet op de definitie van procesafspraken.
In verband met het onderwerp **verstrekken van niet strafbare gegevens** wordt een technische verbetering doorgevoerd in artikel 6.4.12, waardoor de leden van die bepaling beter op elkaar aansluiten.

Cluster secretaris-generaal
Directie Wetgeving en Juridische Zaken
Straf- en Sanctierecht

Datum
10 september 2026

Onze referentie
8022913

De invoeging van de wijziging van artikel 8.11a van de Wet dieren staat in relatie tot het onderwerp **bijzondere voorwaarden en het toezicht daarop**. Met deze wijziging wordt de wettelijke formulering van het houdverbod in de Wet dieren gelijkgetrokken met die van vergelijkbare bijzondere voorwaarden en wordt het toezicht op de naleving van het houdverbod expliciet geregeld.
Tot slot wordt artikel 36d van het Wetboek van Strafrecht in de nota van wijziging geherformuleerd (**vormgeving van vernietigen van gegevens als strafrechtelijke maatregel**). De bepaling wijzigt niet inhoudelijk ten opzichte van de formulering in het wetsvoorstel. De wijziging dient om verwarring over de reikwijdte van de bepaling te voorkomen.

4.3. Politieke context

De eerste aanvullingswet is een belangrijk wetsvoorstel binnen het wetgevingsprogramma nieuw Wetboek van Strafvordering, dat volgt op de twee vaststellingswetten. Deze eerste aanvullingswet strekt ertoe noodzakelijke wijzigingen en aanvullingen aan te brengen in de teksten van die twee vaststellingswetten. Hierna volgt nog een tweede aanvullingswet, die momenteel voor consultatie voorligt bij de betrokken ketenorganisaties. De formele consultatie van die tweede aanvullingswet duurt tot en met 11 september.

Er is momenteel groeiende aandacht voor de voorbereiding van de implementatie van het nieuwe wetboek en de datum van inwerkingtreding. Het Adviescollege ICT-toetsing (AcICT) heeft op 12 mei 2026 een eerste advies aangeboden aan de Eerste Kamer over de ICT-aanpassingen die nodig zijn voor de implementatie van het nieuwe wetboek. Het AcICT komt in het advies tot de conclusie dat de ICT-aanpassingen – met voortzetting van de huidige aanpak – niet op tijd klaar zullen zijn om de beoogde datum van 1 april 2029 te halen voor de inwerkingtreding van het gehele nieuwe Wetboek van Strafvordering. De beleidsreactie op dit advies is op 30 juni 2026 naar beide Kamers gestuurd (Kamerstukken II 2025/26, 29279, nr. 1062). In de beleidsreactie is aangegeven dat het College van procureurs-generaal van het OM heeft laten weten, mede gelet op de analyse van het AcICT, niet langer garant te kunnen staan voor een tijdige realisatie van de ICT-opgaven. De optelsom van verschillende afhankelijkheden en risico's is aanleiding te concluderen dat het OM realistisch gezien niet in staat zal zijn om met ingang van 1 april 2029 volgens het nieuwe wetboek te werken. In de beleidsreactie wordt daarom een onderzoek aangekondigd met de ketenpartners om gezamenlijk te onderzoeken wat al dan niet haalbaar is ten aanzien van de implementatie van het nieuwe wetboek per 1 april 2029. Daarnaast doet het AcICT in opdracht van de Eerste Kamer vervolgonderzoek bij het OM.

De genoemde onderzoeken dienen inzicht te geven in verschillende invoeringsscenario's en wat realistisch is qua implementatiedatum voor het nieuwe wetboek. Het streven is de onderzoeken voor het eind van het jaar af te ronden. Aan de hand daarvan zal de verdere implementatiestrategie worden bepaald. Beide Kamers worden over de uitkomsten hiervan geïnformeerd.

In de tussentijd wordt doorgegaan met de voorbereidingen voor de implementatie van het nieuwe wetboek en met de behandeling van de noodzakelijke aanvullingswetten. Een spoedige behandeling van de eerste aanvullingswet door de Tweede Kamer draagt bij aan meer zekerheid over de uiteindelijke teksten van het nieuwe wetboek en dat is van groot belang voor de voorbereiding van de implementatie. Dat bleek ook uit de recente advisering van het AcICT.

4.4. Financiële overwegingen

Eerste aanvullingswet
De verwachting is dat de eerste aanvullingswet hooguit zeer beperkte structurele werklasteffecten heeft. Zoals reeds vermeld bij de indiening van dit voorstel bij de Tweede Kamer zal het wetsvoorstel naar verwachting tot een structurele kostentoename leiden van 2,5 tot 3 miljoen euro. De werklastgevolgen van de bepalingen over strafvorderlijke gegevensverwerking voor de opsporingsinstanties en het OM worden nog nader onderzocht. Uit de meest recente gesprekken daarover met het OM en de politie lijken de financiële effecten hoger te zijn dan eerder verwacht. DFEZ ziet dit als een risico.

Totale nieuwe wetboek
De geraamde meerkosten van de twee vaststellingswetten zijn door de ketenpartners in 2023 geraamd op 70 miljoen structureel. De eerste aanvullingswet leidt, zoals gezegd, tot extra structurele kosten van 2,5 tot 3 miljoen.
Het voorlopige actuele totaalbeeld van de structurele uitvoeringsconsequenties van de vaststellingswetten en de eerste aanvullingswet zal, zoals afgesproken en aan de Tweede en Eerste Kamer gemeld, worden gegeven in de memorie van toelichting bij de consultatieversie van het wetsvoorstel voor de invoeringswet.

Er zijn thans, behoudens beleidsbudget van slachtofferbeleid voor de tweede aanvullingswet, geen structurele middelen voor het nieuwe wetboek voorzien. Het uitgangspunt is dat het nieuwe wetboek kansen biedt om (werk-)processen te stroomlijnen, efficiënter te werken en de doorlooptijden van strafzaken te verkorten. Hierdoor wordt ervan uitgegaan dat het nieuwe wetboek **budgetneutraal** kan worden ingevoerd. Dat is dus uiteindelijk met inbegrip van de aanvullingswetgeving. Mocht blijken dat er per saldo (los van het budget vanuit slachtofferbeleid) toch meerkosten gaan ontstaan door het nieuwe wetboek, zullen keuzes moeten worden gemaakt over het efficiënter inzetten van middelen én het beter benutten van de kansen die het nieuwe wetboek, of – in het uiterste geval – aanpassing van wetgeving. Die mogelijke aanpassing van wetgeving moet plaatsvinden in de Raad van State-versie van de invoeringswet.

Op dit moment wordt door DFEZ/DGRR/DWJZ bezien of de door de ketenpartners in 2023 opgegeven kosten voor het nieuwe wetboek niet te hoog zijn geraamd. Daarbij wordt gekeken naar zowel de meerkosten als naar de minderkosten (waarvan de verwachting is dat het nieuwe wetboek die ook bevat). Maar de verwachting is niet dat de meerkosten bij het ongewijzigd doorzetten van het nieuwe wetboek naar nul euro zullen dalen. Aanpassing van wetgeving uit de vaststellingswetten en de aanvullingswetten is te zijner tijd dan ook een reële mogelijkheid.

4.5. Afstemming
De nota naar aanleiding van het verslag, de nota van wijziging en deze beslisnota zijn afgestemd met DGRR, DGSenB, DGOPV en DFEZ. Over een aantal antwoorden in de nota naar aanleiding van het verslag waarvoor feitelijke informatie nodig was, is ook contact opgenomen met betrokken ketenorganisaties. De nota van wijziging is ter informatie aan de betrokken ketenorganisaties gezonden. De antwoorden over het onderwerp strafvordering op zee en in de lucht zijn

afgestemd met het ministerie van IenW. De periode die met de lijnbehandeling is gemoeid wordt benut voor een laatste redactionele controle op de nota.

Cluster secretaris-generaal
Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Straf- en Sanctierecht

Datum
10 september 2026

Onze referentie
8022913

5. Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden

5.1 Toelichting

Niet van toepassing. Alles uit de nota wordt openbaar. Alleen de persoonsgegevens van de ambtenaren zijn niet openbaar ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer.